

Schilderij:
J.A. Rotius, Hoorn 1649.

Gedicht:
Ben Jochanan.

Ik sla mijn kalf op 't blote vel,
en iedereen hier hoort me wel,
waar ik ook langs mocht lopen,
mijn trommelslag verkopen,
in stilte weer mijn ritme tel.

Ik sla de armen uit mijn lijf.
Verslijt mijn benen tot ik stijf
mijn ledematen thuis weer tel.
Ze zijn per paar, begrijp ik wel.
Dat scheelt weer mooi, ze slijten snel.

Zo wens ik Heil en Zegen,
in wind en storm en regen.
Voor mij is ied're slag,
een mooie nieuwe dag.

Succes bij al uw werk,
voor wereld, mens en kerk,
op school of bij u thuis,
fabriek of ziekenhuis,
of waar u mag bedenken.

Een beetje aandacht schenken,
met eerbied en respect,
heeft nooit een mens genekt.